ትንቢተ ናሆም

ምዕራፍ 1

- ስለ ነነዌ የተነገረ ሸክም፤ የኤልቆሻዊው የናሆም የራ*እዩ መ*ጽሐፍ ይህ ነው።
- ² ፤ እግዚአብሔር ቀናተኛና ተበቃይ አምላክ ነው፤ እግዚአብሔር ተበቃይና *መዓትን* የተሞላ ነው፤ እግዚአብሔር ተቃዋሚዎቹን ይበቀላል፥ ለጠላቶቹም ቍጣውን ይጠብቃል።
- ³ ፤ እግዚአብሔር ትዕግሥተኛ፥ ኃይሉም *ታ*ላቅ ነው፥ በደለኛውንም። ንጹሕ ነህ አይልም፤ እግዚአብሔር በወጀብና በዐውሎ ነፋስ ውስጥ መንገድ አለው፥ ደመናም የእግሩ ትቢያ ነው።
- ⁴ ፤ባሕሩንም ይገሥጻታል፥ ያደርቃትጣል፥ ወንዞችንም ሁሉ ያደርቃል፤ ባሳንና ቀርጫሎስም ላልተዋል፥ የሊባኖስም አበባ ሐውልጎአል።
- ⁵ ፤ ተራሮችም ከእርሱ የተነሣ ታወኩ፥ ኮረብቶችም ቀለ**ሙ፤ ም**ድርና ዓለም የሚኖሩበትም ሁሉ ከፊቱ ተናወጡ።
- ⁶ ፤በቍጣው ፊት የሚቆም ማን ነው? የቊጣውንም ትኩሳት ማን ይታገሣል? *መዓቱ እን*ደ እሳት ይፈስሳል፥ ከእርሱም የተነሣ ዓለቶ ች ተሰነጠቁ።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔር መልካም ነው÷ በመከራ ቀንም መሸሸጊያ ነው፤ በእርሱ የሚታመኑትንም ያውቃል።
- ⁸ ፤ ስፍራዋን ግን በሚያጥለቀልቅ ጎርፍ **ፊጽም ያጠ**ፋታል÷ ጠላቶቹንም ወደ ጨለማ ያሳድ~~ዳ~~ቸዋል።
- ⁹ ፤ በእግዚአብሔር ላይ የምታስቡት ምንድር ነው? እርሱ ፌጽሞ ደጠፋል፥ መከራም ሁለተኛ አይነሣም።
- ¹⁰ ፤ እርስ በእርሳቸው እንደ ተመሰቃቅለ እሾህ ቢሆ*ኑ* ፥ በመጠጣቸውም ቢሰክሩ እንደ ደረቅ ገለባ ፈጽመው ይጠፋሉ ።
- ¹¹ ፤ በእግዚአብሔር ላይ በክፉ የሚያስብ፥ ክፋትን የሚ*መ*ክር፥ ከእንተ ዘንድ ወጥቶአል።
- ¹² ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ኃይለኞችና ብዙዎች ቢሆኦ እንዲሁ ይቈረጣሉ÷ እርሱም ያልቃል። እኔም አስጨንቄሃለሁ፥ ነገር ግን ከእንግዲህ ወዲህ አላስጨንቅህም።
- ¹³ ፤ አሁንም ቀንበሩን ከአንተ እስብራለሁ÷ እስራትህንም እበጥሳለሁ።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም ከስምህ ማንም ከአንግዒህ ወዒህ እንዳይዘራ ስለ አንተ አዝዞአል፤ ከአምላኮችህ ቤት የተቀረጸውንና ቀልጦ የተሠራውን ምስል አጠፋለሁ፤ አንተም የተጠቃህ ነህና መቃብርህን እምሳለሁ።
- ¹⁵ ፤ እነሆ*ት* የምስራችን የሚያመጣ ሰላምንም የሚያወራ ሰው እግር በተራሮች ላይ ነው! ይሁዳ ሆይት እጥፊው ራጽም ጠፍቶአልና፥ ከእንግዲህም ወዲህ በእንተ ዘንድ አያልፍምና ዓ*መ*ት በዓሎችህን አድርግ፥ ስአለቶ ችህን ክፌል።

ምዕራፍ 2

- **የ**ሚቀጠቅጥ በእንተ ላይ ወጥቶአል፤ ምሽግን ጠብቅ፥ *መንገ*ድንም ሰልል፤ ወገብህን አጽና፥ ኃይልህንም እጅግ አበርታ።
- ² ፤ ዘራፊዎች ዘርፊዋቸዋልና፥ የወይናቸውንም አረግ አጥፍተዋልና እግዚአብሔር የያዕቆብን ክብር እንደ እስራኤል ክብር ይ*መ*ልሳል።
- ³ ፤ የኃያላኦ ጋሻ ቀልቶአል÷ ጽኦዓንም ቀይ ልብስ ለብስዋል። እርሱም በሚያዘጋጅበት ቀን ሰረገሎች እንደ እሳት

ይንበገበጋሉ፤ የጦሩም ሰመያ ይወዛወዛል።

- ⁴ ፤ ሰረገሎች በመንገድ ላይ ይነጕዳሉ÷ አደባባይም ይጋጫሉ፤ መልካቸው *እንደ ፋና ነው÷ እንደ መ*ብረቅም ይከንፋሉ።
- ⁵ ፤ መሳፍንቱን ያስባል፤ በአረማመዳቸው ይሰናከላሉ፤ ፌጥነው በቅጥርዋ ላይ ይወጣሉ÷ መጠጊያም ተዘጋጀለት።
- ⁶ ፤ የወንዞቹም መዝጊያዎች ተከፈቱ÷ የንጉ**ሡ** ቤትም ቀለጠች።
- ⁷ ፤ ንግሥት ተገለጠች፥ ተጣረከችም፥ ሴቶች ባሪያዎችዋም እንደ ርግብ እየጮኹና ደረታቸውን እየመቱ ዋይ ዋይ ይላሉ።
- ⁸ ፤ ሃነዌ ግን ስዱሮ ዘመን ጀምራ እንደ ተከማቸ ውኃ ነበረች፤ እሁን ግን ይሸሻሉ፤ እነርሱም። ቁሙ÷ ቁሙ ይላሉ÷ ነገር ግን የሚመለስ የለም።
- ⁹ ፤ መዝገብዋ መጨረሻ የለውምና፥ የከበረውም የዕቃዋ ሁሉ ብዛት አይቈጠርምና ብሩን በዝብዙ፥ ወርቁንም በዝብዙ።
- ¹⁰ ፤ ባዶና ባድማ ምድረ በዳም ሆናለች፤ ልብ ቀልጦአል÷ ጕልበቶችም ተብረክርከዋል፤ በወገብም ሁሉ ሕማም አለ÷ የሰዎችም ሁሉ ፊት ጠቍሮአል።
- ¹¹ ፤ የአንበሾችም *መ*ደብ÷ የአንበሾችም ደቦል የሚሰማራበት÷ አንበሳውና አንበሳይቱ ግልገሉም ሳይፌሩ የሚሄዱት ስፍራ ወይት ነው?
- 12 ፲ አንበሳው ለልጆቹ የሚበቃውን ነጠቀ፥ ለእንስቶቹም ሰበረላቸው ዋሻውን በንጥቂያ፥ መደቡንም በቅሚያ ምልቶታል።
- ¹³ ፤ እነሆ በእንቺ ላይ ነኝ፥ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ ሰረገሎችዋንም አቃጥዬ አጤሳለሁ፥ ሰይፍም የአንበሳ ደቦሎችሽን ይበላቸዋል፤ ንጥቂያሽንም ከምድር አጠፋለሁ፥ የመልክተኞችሽን ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰማም።

ምዕራፍ 3

ለደም ከተማ ወዮላት! በሁለንተናዋ ሐስትና ቅሚያ ሞልቶባታል፤ ንጉቂያ ከእርስዋ አያልቅም።

- ² ፤ የአለንጋ ድምፅ፥ የመንኰራኵርም ድምፅ፥ የፈረሶችም ኮቴ፥ የፈጣን ሰረገላም ጩኸት ተሰምቶአል፤
- ³ ፤ ፌረሰኛው ይጋልባል፥ ሰይፍም ይንበገቦጋል፥ ጦርም ይብለጨለጫል፤ የተገደሉ ትም ይበዛሉ፥ በድኖችም በክምር ይከመራሉ፥ ሬሳቸውም አይቈጠርም፤ በሬሳቸውም ይሰናከላሉ።
- ⁴ ፤ ስለ ተዋበችው *ጋ*ለሞታ ግልሙትና ብዛት ይህ ሆኖአል፤ እርስዋም በመተትዋ እጅግ በለጠች፥ አሕዛብንም በግልሙትናዋ፥ ወገኖችንም በመተትዋ ሽጠች።
- ⁵ ፤ እነሆ÷ በአንቺ ላይ ነኝ÷ ይላል የሥራዊት ጌታ እግዚአብሔር÷ ልብስሽን በፊትሽ እገልጣለሁ፤ ኅፍረተ ሥጋሽንም ለእሕዛብ÷ ነውርሽንም ለ*መንግሥታ*ት እሳያለሁ።
- ⁶ ፤ ርኵስትንም በላይሽ እጥላለሁ፥ እንቅሻማለሁ፥ ማላገጫም አደርግሻለሁ።
- ⁷ ፤ የሚያይሽም ሁሉ ከአንቺ ሸሽቶ ። ነነዌ ባድማ ሆናለች፤ የሚያለቅስላትስ ማን ነው? የሚያጽናናትንስ ከወዴት እፌልጋለሁ? ይላል።
- ⁸ ፤ አንቺ በመስኖች መካከል ከተቀመጠችው፥ ውኃም በዙሪያዋ ከነበራት፥ ምሽግዋም ባሕር ከነበረ፥ ቅጥርዋም በባሕር ውስጥ ከነበረ ከኖእ አሞን ትበልጫለሽን?
- ⁹ ፤ ኢትዮጵያና ግብጽ የማይቈጠር ኃይልዋ ነበሩ፤ ፉጥና ልብያ ረዳቶችዋ ነበሩ።
- ¹⁰ ፤ እርስዋ ግን ተማርካ **ፌ**ለሰች፤ ሕፃናቶችዋ በ**መንገድ ሁሉ ራስ ላይ ተ**ፌጠፌጡ፤ በከበርቴዎችዋም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ÷ ታላላቆችዋም ሁሉ በስንስለት ታስሩ።
- ¹¹ ፤ አንቺም ትስክሪአለሽ ወራዳም ትሆኛለሽ፤ አንቺ ደግሞ ከጠላት የተነሣ መጠጊያን ት**ፌል**ጊአለሽ።
- ¹² ፤ አምባሽ ሁሉ የመጀመሪያውን የበሰለ ፍሬ እንደ ያዙ እንደ በለስ ዛፎች ነው፤ ቢወዛወዝ በሚበላው አፍ ውስጥ ይወድቃል።
- 13 ፲ እነሆ÷ በመካከልሽ ያሉ ሕዝብሽ ሴቶች ናቸው፤ የአገርሽ በሮች ለጠላቶችሽ ፌጽሞ ተከፍተዋል፥ እሳትም መወርወሪያዎችህን በልቶአል።
- ¹⁴ ፤ ከብበው ያስጨንቁሻልና ውኃን ቅጇ፤ አምባሽን አጠንክሪ፤ ወደ ጭ*ቃ ገ*ብተሽ እርገጪ፤ የጡብን መሠሪያ

ያዢ።

- ¹⁵ ፤ በዚያ እሳት ይበላሻል፥ ሰይፍ ያጠፋሻል፥ እንደ ደኅብያ ይበላሻል፤ እንደ ደኅብያ ብዢ፥ እንደ አንበጣም ተባዢ።
- ¹⁶ ፤ ነጋዴዎችሽን ከሰማይ ከዋክብት ይልቅ አበዛሽ፤ ደኅብያ ተዘረጋ፥ በረረም።
- ¹⁷ ፤ በአንቺ ዘንድ ዘውድ የጫኑት እንደ አንበጣ፥ አለቆችሽም እንደሚንቀሳቀሱ ኩብኩባዎች ናቸው፤ ቡብርድ ቀን በቅጥር ውስጥ ይቀመጣሉ፥ ፀሐይም በወጣች ጊዜ ያኰበኵባሉ፤ ስፍራቸው በየት እንደ ሆነ አይታወቅም።
- ¹⁹ ፤ ስብራትህ አይፈወስም፥ ቍስልህም ክፉ ነው፤ ወሬህንም የሚሰሙ ሁሉ *እጃቸውን* በአንተ ላይ ያጨበጭባሉ፤ ክፉትህ ሁልጊዜ ያላለራችበት ሰው ማን ነውና?

For other languages please go to www.wordproject.org